

РЕШЕНИЕ

№ 475

гр. Варна, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радостин Г. П.

при участието на секретаря Дарина Б. Баева
като разгледа докладваното от Радостин Г. П. Търговско дело №
20233100900166 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 432 от КЗ, вр. чл. 45 от ЗЗД и чл. 497, ал. 1 от КЗ, вр. чл. 86 от ЗЗД от Д. Г. Р., ЕГН *****, от ****, чрез процесуален представител адв. Р. Д., против "ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище гр. София, за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, причинени в резултат на ПТП от 25.12.2019 г., причинено от М. П. М., ЕГН *****, като водач на лек автомобил „Фолксваген голф“, с рег. № ***, застрахован по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника, в размер от 350 000 лева, обезщетение за забава върху главницата от 350 000 лева за периода от 06.02.2020г. до 06.02.2023г. в размер на 106652.77 лева, както и иск за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в общ размер от 20316.51 лева (съгласно справка на л.171 – л.174 от делото), ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното им изплащане.

Ищецът твърди, че на 25.12.2019 г., в гр. Варна, М. П. М. при управление на лек автомобил „Фолксваген голф“, с рег. № ***, извършвайки маневра е нарушил правилата за движение по пътищата и по този начин по непредпазливост е причинил ПТП. Пътникът в лек автомобил „Фолксваген

голф“ Д. Г. Р. получил множество телесни увреждания: осакатяване на левия горен крайник, травма на ляв бъбрек, травма на ляв долен крайник, повърхностни охлузвания на кожата в областта на главата, гръдния кош и корема. Излага, че със споразумение по НОХД № 4353/2022г. по описа на РС – Варна М. П. М. е признат за виновен в това, че по непредпазливост причинил на Д. Г. Р. тежка телена повреда - осакатяване на левия горен крайник, като Д.ието е извършено в пияно състояние. В резултат на случилото се ищецът претърпял болки и страдания, невъзможност за самостоятелно ежедневно обслужване през първата година след ПТП, тревожност и страх. Твърди се, че до настоящия момент ищецът не се е възстановил напълно. Излага се, че освен неимуществените вреди ищецът е претърпял и имуществени вреди във връзка с проведено лечение на причинените от процесното ПТП увреждания в общ размер от 20316.51 лева.

Ищецът предявил писмена претенция пред ответното дружество за заплащане на застрахователно обезщетение на 21.02.2023 г., но ответникът не му заплатил обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди, поради което ищецът предявява претенцията си пред съда.

В срока по чл. 367 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника, с който се излага становище за недопустимост на предявените искове, евентуално за неоснователност на претендираните обезщетения. Ответникът не оспорва настъпването на ПТП, както и неговия механизъм. Излага, че не е ясно дали направените разходи са направени във връзка с лечение на травмите от ПТП. Не оспорва наличието на застрахователно правоотношение, както и че ищецът е отправил писмена претенция за изплащане на претендираните обезщетения на 21.02.2023г. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, т.к. се е качил в автомобила на видимо пиян водач и е бил без поставен обезопасителен колан. Оспорва претърпените от пострадалия вреди. Излага, че размерът на претенцията за неимуществени вреди е изключително завишен.

На основание чл.219, ал.1 от ГПК М. П. М., ЕГН ***** от *** е конституиран като трето лице-помагач на страната ответника "ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище гр. София.

В съдебно заседание процесуалният представител на ищеца адв. Р. Д.

поддържа предявените искове. Моли за уважаване на исковете и присъждане на адв. хонорар на основание чл.38, ал.2 от ЗА.

В съдебно заседание процесуалният представител на ответника адв. П. П.-Д. оспорва предявените искове. Моли за присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание ТЛ-помагач се представява от адв. Д. Н., който моли за отхвърляне на исковете. В представените писмени бележки вх.№ 26316/30.10.2023г. по същество са излагат доводи за неоснователност на исковете.

Съдът, след като прецени събраните в процеса доказателства, поотделно и в съвкупност, и въз основа на своето вътрешно убеждение, прие за установено от фактическа страна следното:

С влязло в сила споразумение по НОХД № 4353/2022г. по описа на РС – Варна М. П. М. е признат за виновен в това, че на 25.12.2019 г., в гр. Варна, при управление на лек автомобил „Фолксваген голф“, с рег. № ***, извършвайки маневра е нарушил правилата за движение по пътищата и по този начин по непредпазливост е причинил на Д. Г. Р. тежка телена повреда - осакатяване на левия горен крайник, като Д.ието е извършено в пияно състояние.

На основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ГПК, съдът прие за безспорно между страните и ненуждаещо се от доказване, че:

лек автомобил „Фолксваген голф“, с рег. № *** е бил застрахован по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника към датата на настъпване на ПТП;

на 25.12.2019 г. в гр. Варна е настъпило ПТП, причинено от М. П. М., ЕГН *****, като водач на лек автомобил „Фолксваген голф“, с рег. № ***, застрахован по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника;

ищецът е предявил писмена претенция пред ответното дружество за заплащане на застрахователно обезщетение на 21.02.2023 г.

По делото е представена медицинска документация във връзка със заболяванията и лечението на ищеца, която е съобразена от вещите лица при изготвяне на заключенията им.

От заключението на вещите лица Д. и М. по комплексната съдебно-медицинска и автотехническа експертиза, кредитирано от съда като обективно и компетентно дадено и неоспорено от страните, се установява, че л.а. „Фолксваген голф“, с рег. № *** е бил фабрично снабден с триточкови обезопасителни колани, заснети и към датата на ПТП, при технически изправната задна седалка. От техническа и медицинска гледна точка, пострадалият е бил без поставен предпазен колан към момента на ПТП, разположен при задна седалка. При използване на предпазен обезопасителен колан не биха настъпили конкретно описаните увреждания, настъпили при изпадане на пострадалия от купето на автомобила. Изхождайки от механизма на ПТП и получените травматични увреждания, категоричен отговор кои увреждания са получени в купето на лекия автомобил не може да бъде даден. В случай, че пострадалия е използвал предпазен обезопасителен колан, не биха настъпили точно описаните увреждания като обем и тежест. В резултат на ПТП Д. Р. е получил следните травматични увреждания: тежка травма ангажираща левия горен крайник с открито счупване на лявата раменна кост, разкъсване и размачкване на лявата подключична артерия, лявата мишнична артерия, увреждане на левия раменен нервен сплит, контузия на ляв бъбрек, задперитонеален хематом, подкожен хематом в областта на лявото бедро. По време на клиничен преглед са установени множество белези, подробно описани в описателната част. Тежката комбинирана травма в областта на левия горен крайник обуславя осакатяване на левия горен крайник. Контузията на левия бъбрек и развилият се задперитонеален хематом обуславят разстройство на здравето временно опасно за живота. Установените множество белези в областта на шията, левия долен долните крайници, корема, са видимо отчетливи, създават видима асиметрия и в този смисъл обуславят загрозяване на други части на тялото. Всички описани травматични увреждания са във връзка с пътно транспортното произшествие на 25.12.2019 год. Проведено е многократно оперативно лечение, рехабилитационни процедури, като лечението продължава и към настоящия момент. Към настоящия момент е осакатяване на крайника и множество груби, видимо отчетливи белези в описаните области. Пълно излекуване по отношение на травматичните увреждания - левия горен крайник и белезите, не е възможно. Към настоящия момент пострадалият реално може да извършва действия само с десния горен крайник, тъй като е налице

осакатяване на левия горен крайник. Приложените документи за извършени плащания са във връзка с получените тежки травматични увреждания. Приложените лекарствени средства и извършените медицински процедури са във връзка с получените травматични увреждания. Проведените хоспитализации и лечение са в пряка причинно следствена връзка с получените травматични увреждания.

От показанията на свид. З. П. се установява, че 25.12.2019 год. той, ищецът и М. П. М. са били в гр. Аксаково, където са употребили голямо количество алкохол. Ищецът Д. Р. е видял, че М. М. употребява сравнително големи количества алкохол.

От заключението на вещото лице Д. по СМЕ, кредитирано от съда като обективно и компетентно дадено и неоспорено от страните, се установява, че установената концентрация 1,29‰ в кръвта на М. М. съответства на средна степен на алкохолно повлияване, при която са налице нарушения в адекватната преценка на околната действителност, нарушения в реакциите, нарушения в адекватната преценка на собствените постъпки и други. При такава концентрация реално нарушенията могат да бъдат забелязани и от трети лица.

За установяване болките и страданията на ищеца по делото са ангажирани гласни доказателства чрез разпита на свидетелите В.Р. и М.М., чиито показания съдът възприема в частта, съдържаща данни за релевирани факти, базиращи се на непосредствени впечатления и не противоречат на приети за установени факти с оглед съвкупната преценка на всички писмени и гласни доказателства, както и с оглед разпоредбата на чл.172 от ГПК.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Ищецът претендира заплащане на застрахователно обезщетение, като се позовава на застрахователно правоотношение, възникнало по силата на застрахователна полица за осигурения риск "гражданска отговорност". По силата на договора за застраховка "гражданска отговорност" застрахователят покрива в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Отговорността на застрахователя се реализира чрез заплащане обезщетение на увреденото лице, което обхваща

всички имуществени и неимуществени вреди, пряк и непосредствен резултат от увреждането, а също и на лихви за забава, когато застрахованият е отговорен пред увредения за тяхното плащане.

С разпоредбата на чл.432 от КЗ законът признава в полза на пострадалото лице право на пряк иск срещу застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на прекия причинител, като отговорността на застрахователя е функционално обусловена и по правило тъждествена по обем с отговорността на деликвента. За да се ангажира отговорността на застрахователя е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност" между прекия причинител на вредата и застрахователя, следва да е проведено и рекламационното производство. Наред с това следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди, а именно настъпило увреждане, причинено от виновно и противоправно Д.ие от страна на застрахования, причинна връзка между Д.ието и вредоносния резултат, както и вида и размера на претърпените вреди.

Наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ към процесната дата между собственика на л.а. „Фолксваген голф“, с рег. № *** и ответното дружество е безспорно между страните. Към датата на ПТП водачът на автомобила е бил обхванат от застрахователната закрила по застраховката “гражданска отговорност”, което от своя страна обуславя правото на пострадалия да предяви иск против застрахователя.

За ангажиране отговорността на застрахователя по сключена задължителна застраховка “гражданска отговорност” на водач на МПС за вреди, причинени на трето лице извън автомобила, е необходимо ищецът да установи, че причинените му вреди, чието обезщетяване претендира, са пряк резултат от противоправното поведение на застрахованото лице.

Съгласно разпоредбата на чл.300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от Д.ието, относно това, дали е извършено Д.ието,

неговата противоправност и виновността на дееца. Т.е. с влязлото в сила споразумение са установени обстоятелствата относно авторството, противоправността и вината за извършеното от М. П. М. на 25.12.2019 г., в гр. Варна, при управление на лек автомобил „Фолксваген голф“, с рег. № ***, в резултат на което е причинена на Д. Г. Р. тежка телена повреда - осакатяване на левия горен крайник, като Д.ието е извършено в пияно състояние.

С оглед на това и предвид установеното наличие на валидно сключено застрахователно правоотношение по задължителната застраховка ”Гражданска отговорност” на автомобилистите с ответника - застраховател, съдът намира, че са налице всички предпоставки за възникване на отговорността на застрахователя за обезщетяване на претърпените от ищцата вреди от деликта.

Заклучението по комплексната съдебно-медицинска и автотехническа експертиза установява наличието на причинна връзка на твърдените от ищеца физическите увреждания с процесното ПТП, а именно: тежка травма ангажираща левия горен крайник с открито счупване на лявата раменна кост, разкъсване и размачкване на лявата подключична артерия, лявата мишнична артерия, увреждане на левия раменен нервен сплит, контузия на ляв бъбрек, задперитонеален хематом, подкожен хематом в областта на лявото бедро.

При определяне размера на обезщетението за претърпените неимуществени вреди съдът следва да обсъди събраните доказателства и да го определи по справедливост, на основание чл.52 от ЗЗД, като съобрази обществения критерий за справедливост и действително претърпените от ищеца неимуществени вреди, както и че болките и страданията и другите нематериални последици в житейски аспект обикновено не се ограничават само до изживените в момента на самия инцидент, а продължават и след това.

С оглед характера на причинените на ищеца увреждания и невъзможността да се отделят претърпените болки и страдания от различните травми, съдът намира, че следва обезщетението за неимуществени вреди да се определи в общ размер, който да обхваща и отчита вида и характера на настъпилите вреди, а именно, че на ищцата са били причинени физически увреждания, довели до болки и страдания. С оглед на изложеното съдът намира, че справедливият размер на обезщетението за неимуществени вреди възлиза на 350000 лева.

В писменият си отговор ответникът прави изявление за наличието на съпричиняване на вредите от страна на пострадалия, тъй като се е качил в автомобила на видимо пиян водач и е бил без поставен обезопасителен колан, с което в значителна степен е допринесъл за настъпилия по отношение на него вредоносен резултат. Установи се, ищецът е знаел, че автомобила е управляван от водач, употребил алкохол. Налице е съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия и поради това, че не е поставил предпазен колан. Извършеното от пострадалия нарушение съдът приема, че е допринесло за настъпването на неблагоприятните последици от процесното ПТП, т.к. ако е бил с поставен колан ищецът е нямало да има установените от СМЕ увреждания. При условие, че ищецът е бил с поставен обезопасителен колан е нямало да получи осакатяване на левия горен крайник. Наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпването на противоправния резултат е предпоставка за приложение на разпоредбата на чл.51, ал.2 ЗЗД. Следва да се има предвид, че релевантен за съпричиняване на вредата от страна на увредения е само онзи конкретно установен принос на последния, без който не би се стигнало, наред с проявеното от виновния за непозволеното увреждане неправомерно поведение, вредоносен резултат. Поради това не всяко поведение на пострадалия, действие или бездействие, дори и когато не съответства на предписаното от закона, може да бъде определено като съпричиняващо вредата по смисъла на чл.51, ал.2 ЗЗД, а само това, чието конкретно проявление се явява пряка и непосредствена причина за произлезлите вреди. При определяне степента на съпричиняване подлежи на съпоставка тежестта на нарушението на деликвента и това на увредения, за да бъде установен действителния обем, в който всеки един от тях е допринесъл за настъпване на ПТП. В настоящия случай поведението на пострадалия не е тъждествено с това на водача на лекия автомобил, доколкото вина за настъпването на ПТП вина има водача, който е нарушил задълженията, регламентирани в ЗДвП. Съобразявайки гореизложеното съдът определя съпричиняване от страна на пострадалото лице в размер на 50%.

Предвид установения размер на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия и след приспадане от размера на определените обезщетения на сума, съответна на степента на съпричиняването, то следващото се обезщетение за неимуществени вреди е в размер на сумата от

175000 лева, до който размер предявеният иск се явява основателен и следва да се уважи, като претенцията следва да се отхвърли за разликата над сумата 175000 лева до пълният предявен размер от 350000 лева, като неоснователен.

По отношение лихвата за забава върху претендираната сума:

Застрахователят дължи законна лихва върху дължимото обезщетение, считано от датата на отправяне на застрахователна претенция към застрахователя по чл. 380 КЗ, на основание чл. 429, ал. 3 КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, доколкото лихвите, прибавени към обезщетението, не надхвърлят застрахователната сума. Тези лихви застрахователят дължи не за собствената си забава, а за забавата на застрахования делинквент, с оглед функционалната обусловеност на отговорността на застрахователя от отговорността на делинквента. Съгласно чл. 429, ал. 3, изр. 2-ро КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, застрахователят дължи на увреденото лице лихвите за забавата на застрахования по застраховка "Гражданска отговорност", считано от по-ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования делинквент или от увреденото лице, стига лихвите да са в рамките на лимита на отговорност на застрахователя, определен от размера на застрахователната сума. С оглед направеното искане, главницата от 175000 лева може да се присъди ведно със законната лихва считано от 21.02.2023г. до окончателното ѝ изплащане. Ищецът претендира обезщетение за забава върху главницата от 350 000 лева за периода от 06.02.2020г. до 06.02.2023г. в размер на 106652.77 лева, поради което претенцията му следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По иска за заплащане на обезщетение за имуществени вреди:

От заключението на вещото лице Д. се установи, че лекарствата, консумативите и интервенциите описани в приложените платежни документи по делото са относими към лечението на получените травматични увреждания. Установи се от свидетелките показания, че ищецът е пътувал многократно във връзка с лечението си, поради което следва да му се присъдят и направените от него транспортни разходи. Следващото се обезщетение за имуществени вреди, при отчитане на 50% съпричиняване, е в размер на сумата от 10158.26 лева, до който размер предявеният иск се явява основателен и следва да се уважи, като претенцията следва да се отхвърли за

разликата над сумата 10158.26 лева до пълният предявен размер от 20316.51 лева, като неоснователен.

Присъдените главници се дължат ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до окончателното им изплащане.

Предвид изхода от спора разноски се дължат на страните, съобразно основателната част от предявения иск на ищцата и отхвърлената част – на ответника.

В полза на адв. Р. Д. се дължи адвокатско възнаграждение на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата вр. чл.7, ал.2, т.2 и т.5 от Наредба №1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, определено към датата на постановяване на решението на 10439.24 лева.

На ответника-застраховател следва да се присъдят направените по делото разноски, съразмерно с отхвърлената част от исковете, в размер на 725 лева.

Ищецът е освободен от внасяне на държавни такси и разноски на основание чл.83, ал.2 ГПК, поради което следващите се за производството държавни такси и платени от бюджета на съда разноски се събират от ответната страна по аргумент от чл.78, ал.6 ГПК. Ответникът следва да бъде осъден да заплати дължимата за производството държавна такса върху уважения размер на исковете – 7406.33 лева. Ответникът следва да бъде осъден да заплати и направените от бюджета на съда разноски за експертизи в общ размер от 300 лева.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА "ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище гр. София, да заплати на основание чл. 432 от КЗ, вр. чл. 45 от ЗЗД и чл. 497, ал. 1 от КЗ, вр. чл. 86 от ЗЗД на Д. Г. Р., ЕГН *****, от ****, сумата от 175000 лева (сто седемдесет и пет хиляди лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, причинени в резултат на ПТП от 25.12.2019 г., причинено от М. П. М. като водач на лек автомобил „Фолксваген голф“, с рег. № ***, застрахован по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника, ведно

със законната лихва върху главницата от 175000 лева от датата на завеждане на исковата молба - 22.03.2023г. до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за горницата над присъдените 175000 лева до претендираните 350000 лева, както и иска за заплащане на сумата от 106652.77 лева, претендирана като обезщетение за забава върху главница от 350 000 лева за периода от 06.02.2020г. до 06.02.2023г.

ОСЪЖДА "ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище гр. София, да заплати на основание чл. 432 от КЗ, вр. чл. 45 от ЗЗД и чл. 497, ал. 1 от КЗ, вр. чл. 86 от ЗЗД на Д. Г. Р., ЕГН *****, от ****, сумата от 10158.26 лева (десет хиляди сто петдесет и осем лева и 26 стотинки), представляваща обезщетение за имуществени вреди (съгласно справка по чл.366 от ГПК на л.171-174 от делото), претърпени в резултат на ПТП от 25.12.2019 г., причинено от М. П. М., като водач на лек автомобил „Фолксваген голф“, с рег. № ***, застрахован по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника, ведно със законната лихва върху главницата от 10158.26 лева от датата на завеждане на исковата молба - 22.03.2023г. до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за горницата над присъдените 10158.26 лева до претендираните 20316.51 лева.

ОСЪЖДА "ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище гр. София, да заплати на адвокат Р. Д. Д. от ВАК адвокатско възнаграждение в размер на **10439.24 лева** (десет хиляди четиристотин тридесет и девет лева и 24 стотинки), на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата вр. чл.7, ал.2, т.5 и т.2 от Наредба №1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

ОСЪЖДА Д. Г. Р., ЕГН *****, от **** да заплати на "ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище гр. София, сумата от **725 лева** (седемстотин двадесет и пет лева), представляваща направени по делото разноски, съразмерно с отхвърлената част от исковете, на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

ОСЪЖДА "ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище гр. София, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ВОС, дължимата за производството държавна такса в размер на **7406.33 лева** (седем хиляди четиристотин и шест лева и 33 стотинки) върху уважените искове, както и сумата от **300 лева** (триста лева), представляваща

направените от бюджета на ВОС разноси за експертизи, на основание чл.78, ал.6 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на М. П. М., ЕГН ***** от *** като трето лице – помагач на страната на ответника "ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище гр. София.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд - Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____